

asiasana

4/93

20. vsk.

**sarjis
uutisia
mainoksia
kirstinä
plagiointi
bileraportti**

asiasana

kirjastotieteen ja infor-
matiikan opiskelijoiden
ainejärjestön udk ry:n ää-
nenkannattaja

osoite:

asiasana
udk ry
kirjastotieteen ja infor-
matiikan laitos
pl 607
33101 tampere

painopaikka:

tehokopiointi
tampere 1993
issn 0356-0139

toimitus:

harri alanne
otto auranen, vast.
markus määttänen
sami sahramies
matti "e" säteri

lisäksi juttuja teki:

vesa taimi

valokuvat:

harri alanne
otto auranen
matti "e" säteri

sarjakuvat:

tom ekström

sisältö:

pääkirjoitus	3
chairperson's column – tuolihenkilön pylväs	4
udk:n 25-vuotisjuhlat – mitä luulette jutun käsittelevän?	5
kirstinä ja kirjastotiede	10
takinkääntäjät – otto & matti (niin ja harri)	14
appelsiinikahvia ja perunaleivoksia osa II	16
uutisia maailmalta	22
tämä on k & i –laitos – henkilökunta esittelyssä	24
sodankylän elokuvajuhlat 16.–20.1993	30
udk:n hallituksen päätöksiä – mukana myös laitosneuvosto!	32
sarjakuvat	35

Iuin gonzoa ja ryydyin

Loka-marraskuun vaihteessa päätin tsekata millaisia juttuja tiedotusopin opiskelijat vääsäävät kun saavat tehdä niitä huvikseen. Tähän tarjosivat ainejärjestöpäivänä ostetut kaksi Gonzoa erinomaisen mahdollisuuden. Itseriittoisesti olin kuvitellut, että Asiasana on ollut ainakin ulkoasullisesti parhaita ainejärjestölehtiä sen jälkeen kun olemme alkaneet taittaa sitä tietokoneella. Eihän lehdellä ole paljon tekijöitä ollut maanitteluista huolimatta, ja jututkin ovat paikoin olleet pelkkää yleistä suomalaista asiasanastoa, mutta kuitenkin.

No, ainakin Gonzon ulkoasu on selvästi Asiasanaa kehittyneempi. Kyllä sen huomaa kenellä on lehdentekokokemusta ja hyvät suhteet yliopiston harjoitustoimituksesta vastaaviin henkilöihin. (Jupinaa jupinaa...) Erilaisten logojen, kokeilevien otsikkojen ja manipuloitujen kuvien tekeminen onnistuu kun oikeat välineet. Muka avantgardistisesti Gonzo käyttää helvetica –kirjasinta eikä tavanomaista timesia teksteissä. Kirjoittajia-kin näyttää – kas, kas – nousevan enemmän tiedotusopin kuin k & i-opiskelijoiden keskuudesta. Jutuissa yritetään raivoisasti vaalia toimittajaopiskelijoiden mainetta hillittöminä, viinan kanssa läträävinä ja tolkuttomia seksisekoiluja harrastavina öykkäreinä. Toisaalta monessa jutussa näyttää olevan tärkeintä silmitön vit-tuiliu joka suuntaan, pyrkimys joka saavuttaa ehdottoman saturaatiopisteen nimimerkki Mira-tädin juorupalstalla.

3

Edellä olevassa voi ehkä nähdä hienoisia negatiivisia, moralisoivia sävyjä. Sitä en kuitenkaan kiistä, etteivätkö jutut olisi pääasiassa hauskoja ja mukavia lukea. Paikoittain kyllästyin tosin lukemaan jotain "opintoretkei"raportteja, kun niiden pääasia näytti olevan kussakin matkan vaiheessa juotujen alkoholimäärien mahdollisimman tarkka raportointi. (Odottakaa vain kun UDK:n ja k & i-laitoksen joukkio lähtee Budapestiin!) Muutenkin ärsytti ns. raju tyyli, jota harjoitettiin viljelemällä jutuissa ylenmäärin genitaalien ja ulosteiden kansanomaisia nimityksiä.

Miksikö kerron kaiken tämän? Siksi, että tunnustan Asiasanan ryhtyvän plagioimaan Gonzoa tästä numerosta lähtien. Jos haluaa saada asialle positiivisen sävyn voi puhua vaikutteiden saamisesta. Ensimmäinen vaikutte on sivujen alareunaan ilmestynyt viiva ja Asiasana-logo, toinen kuvatekstit. Muina vaikutteina ovat tässä lehdessä laitoksen henkilökunnan esittely (malli: Gonzo lokakuu 1993), jota joku voi jopa pitää hauskana sekä hienoiset veemäiset implikaatiot muutamissa jutuissa. Juorupalsta ei toteutunut ainakaan tässä numerossa. Sen toteuttamista haittaa ennenkaikkea se, että alamme opiskelijoista ei ole juorujen aiheuttajiksi. UDK:n "bileissä" on suuri tapaus jo se, että joku yleensä lähtee jatkoille eikä kotiin klo 22, "kun mulla on tentti kahden viikon kuluttua". Älkää näytelkö tietämätöntä, tiedätte varsin hyvin mistä puhun. Moinen lammastelu ei jätä mitään mahdollisuuksia mielikuvituksekkaimmallekaan juorupalstan pitäjälle.

Tästä lähtien siis: plagioitu Asiasana!

Tampere 19.11.93

Otto Auranen

tuolihenkilön pylväs - chairperson's column

Puheenjohtajalla on "asiaa":

Heti alkajaisiksi haluan kiittää kaikkia UDKn 25-vuotisjuhlaan osallistuneita, tilaisuuden järjesin ja muulla tavoin muistaneita. Juhlasta muodostui teidän ansios-tanne rauhallinen mutta miellyttävä tilaitäjiä ja UDKta lahjoin ja muulla tavoin muis-taneita. Juhlasta muodostui teidän ansiostanne rauhallinen mutta miellyttävä tilaisuus, joka oli kuin kodikas sukujuhla. Paitsi ettei kukaan ruvennut riehumaan juovuspäissään.

Olemme saaneet aiheellista kritiikkiä puutteellisesta tiedotuksesta vuosijuhlan suhteeseen. Pyydänkin anteeksi kaikilta, joilta jäi tulematta juhlaan vain sen takia, etteivät saaneet siitä ajoissa tietää. Muut tulematta jättäneet saavat syyttää itseään tai yhteiskuntaa.

Toinen virallinen UDK-asiani koskee sääntömääräistä vuosikokoustamme. Se pidetään totuttuun tapaan (kaikkea mitä on jo kerran aiemmin tehty voidaan kutsua perinteeksi) pikkujoulun yhteydessä 8.12.93 Domus-klubilla.

4 Suosittelen, että kaikki kynnelle kykenevät jäsenet tulisivat paikalle, sillä nyt tehdään kerrankin radikaaleja päätöksiä. On nimittäin ollut puhetta, että Asiasanan hintaa vihdoinkin tarkistettaisiin aionien ajan voimassa olleesta vitosesta ja kuudestakymppistä. Myös henkilövaihdoksia on tiedossa, mm. tämä puheenjohtajan vakanssi tulee olemaan tarjolla.

Ja saattaapa olla, että harkitsemme yhdistyksemme nimen tai ainakin sen alkuosan muuttamista, kun kerran pääaineen nimikin on vaihtumassa informaatiotutkimukseksi. UDKn virallinen nimihän on Tampereen yliopiston kirjastotieteen ja informaatiikan opiskelijat – UDK ry. Vanhalle kunnon akronyymillemme ovat K&I-laitoksen suuret ajattelijat kehittäneet postmodernin avauksen Uusi DataKypärä, joten sen muuttaminen 'Nutturaksi' ei taida olla yhtä kiireellistä.

Vielä kun muistutan 2.12.93 YO-talolla pidettävistä UDKn, Luupin, Kopulan ja Aatoksen yhteisistä bileistä, jossa esiintyy mm. ikioma kansainvälinen pop-tähtemme Matti E. Säteri yhtyeineen, lieneekin kiireellisimmät sanottu.

Sonja Björkbacka

PS. Älkää kaihtako voimankäyttöä mikäli näette kauppoissa joulupukkeja jo marraskuun puolella.

udk:n 25-vuotisjuhlat

Otto Auranen

Kun Vanha vallattiin, perustettiin myös UDK. Tänä vuonna k & i-opiskelijoiden ainejärjestö täytti 25 vuotta eli tuli yleiseen graduntekoi-kään. Istuva hallitus tietysti "aktivoitui" viime keväänä järjestämään juhlia, olihan tämä ns. pakkojuhlan paikka ("kai tää on pakko järjestää, mutta jos se musta olis kiinni, niin..."). Juhlat siis suunniteltiin, toteutettiin ja juhlittiin. On raportoinnin, kritiikin ja kulussientakaisten juttujen (luvassa ei ole mitään "paljastuksia"!) aika.

UDK:n synttäreitä vietettiin ravintola Pinjassa marraskuun neljäntenä, maankuulussa (tai -nähdyssä) Vaudeville-salissa, jossa TV2 kuvaa ratkirie-mukasta viihdeohjelmaansa. Muutamien peruutusten takia juhlijoita oli vajaa 40 ilmoittautuneiden runsaan 40 sijasta. Järjestäjien kannalta helpotus oli se, että sali ei suhteellisen pienestä joukosta huolimatta näyttänyt niin autiolta kuin alunperin pelättiin.

"Tavallisten" juhlijoiden – entisten ja nykyisten UDK:n jäsenten – lisäksi mukana ei juurikaan ollut ns. vaikutusvaltaisia vieraita. Kirjastoseuran puheenjohtajassa ja Kirjastonhoitajaliiton Pirkanmaan piirin edustajissa oli kyllä prestiisiä, mutta... K & i-laitoksen henkilökunta puolestaan on aivan liian tuttua tähän tarkoitukseen. Kyllä Kirjastopalvelun toimitusjohtaja vaan olisi ollut jotain. (Olisi koko sali saanut paukut kuten viisi vuotta sitten!)

alkurituaalit

Nyt voinen selostaa juhlien tapahtumia, kun olen päässyt valittamasta vieraiden mitättömyyttä. Väen hiljalleen saavut-tua UDK:n puheenjohtaja *Sonja* kohotti kuohuviinimaljan ja sanoi jotain banaalia, kuten tällaisissa tilanteissa kuuluu. Kuohuviini oli silti hyvää. Laseja ei viskattu takkaan, sillä sellaista ei sattunut salissa löytymään. Sitäpaitsi harvan la-

si oli tyhjä, joten moinen olisi ollut tolkutonta tuhlausta.

Alkumaljojen jälkeen hoidettiin syöminen pois kuleksimasta. Ruokaa oli tietysti huomattavasti enemmän kuin tämänkokoinen vierasjoukko olisi pystynyt tahdonvoimallakaan ahtamaan sisäänsä. Syönnistä muodostui-kin varsinainen ohjelmanumero (ihan hyvä, sillä muuten ohjelmassa noudatettiin lähes nollalinjaa). Rankoista yrityksistä huolimatta ruokaa jäi vielä harmillisesti paikallaolueille tarjoilijoille kotiin vietäväksi. Ilkeiden huhujen mukaan ko. ravintolan henkilökunnalla on nimittäin tapana kuskata ruoat pois mahdollisimman nopeasti pienentääksensä omaa ruokalaskuaan.

5

kaipa näitäkin pitää olla

Kahvien ja muutamien kohtuuttoman kokoisten täytekakunpalojen jälkeen juhlaväki jo kihisi kärsimättömyydestä. Kaivattiin niinku aksöniä. Sitä saatiin puheiden muodossa, what a surprise. K & i-laitoksen johtaja, vt. professori *Pertti* keskittyi muistelemaan UDK:n ja k & i-laitoksen yhteenkietoutunutta historiaa ja loi – tietysti – myös katsauksen tulevaisuuteen. Vasta tehty laitoksen ja

oppiaineen nimenmuutos sai Pertin myös pohtimaan UDK:n nimenmuutosta tai lyhenteen uutta virallista merkitystä. Tämä generoi yleistä puujalkojen

6

vuolentaa juhlijoiden keskuudessa. UusiDataKypärä vilahti nimiehdotusten joukossa, samoin viime aikoina UDK:n hallituksen piirissä kannatusta saanut itseironinen "Informaatiotutkimuksen opiskelijat Nuttura ry". UDK:lle Pertti lahjoitti laitoksen edustajana syötävän hyvän lahjan, josta tehtiin selvää hallituksen voimin seuraavassa UDK:n kokouksessa. Näin se oligarkia toimii.

Suomen kirjastoseuran puheenjohtaja Tuula puhui melko pitkään, mutta hänen viestinsä voi pelkistää yhteen lauseeseen: kirjastot ovat tärkeitä, nimenomaan nykyisessä muodossaan. Hän ei tyrmännyt kaikenmaailman tulevaisuudenhurahduksia, kuten elektronista kirjastoa, tietokantasuunnittelua yms., mutta eiväthän ne tosipaikan tullen vedä vertoja Vanhalle Kunnon Kirjastolle. Puhe voidaan tulkita jonkinlaiseksi vastareaktioksi laitoksen viime vuosien opetuksen ja tutkimuksen päälinoille, joiden pääpromootorina lienee apulaisprofessori Kalervo. Vaikka puheessa oli kurinpalautuksen makua, se oli myös oivaltava ja sai juhlijat kuuntelemaan.

Kolmas vieraspuhuja oli Kirjastonhoitajaliiton Pirkanmaan piirin edustaja Timo, joka mainosti alan ammattiliittoa. WC:hen omaa puhettaan miettimään paennut Sonja ehti parahiksi vastaa-

nottamaan Timon onnittelut. Piirin rahastonhoitaja oli Timon mukaan tehnyt rahalahjoituksen UDK:n tilille. Saapa nähdä perustammeko rahaston kuten Patina teki omissa juhlissaan saamilleen rahalahjoilla.

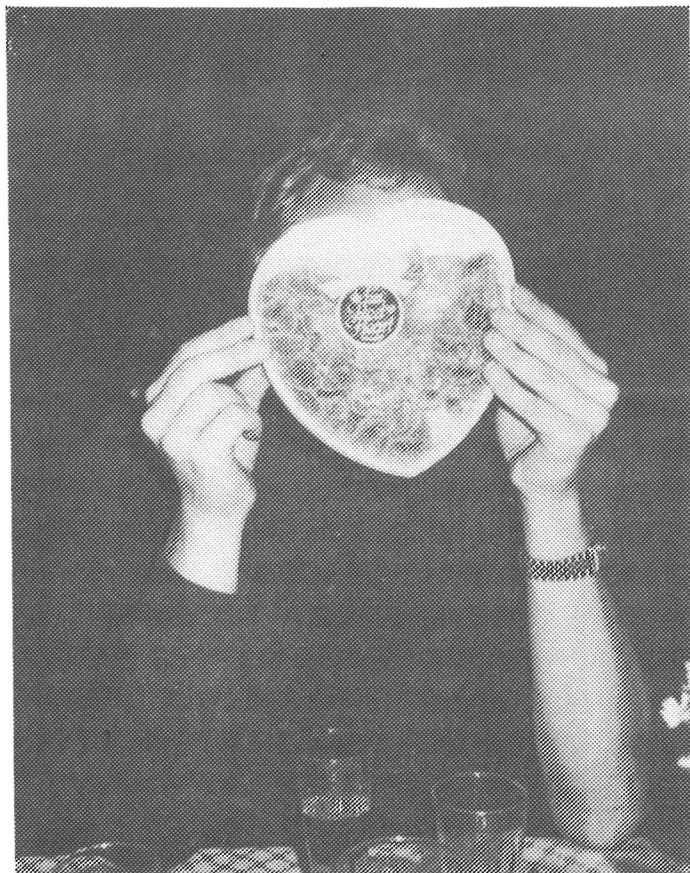
Epätoivoiselta Sonjalta vaadittiin – tai edellytettiin – nyt puhetta. Epäonnistuneiden delegointiyritysten jälkeen hän vääntäytyi odottavan yleisön eteen ja hoiti homman pois tieltä alta aikayksikön. Minimalistinen puhe huipentui åbolaisten k & i-opiskelijoiden ainejärjestön Onlinen lähettämän sähköpostin lukemiseen täsmälleen alkuperäisessä kieliasussaan. Svensktalande studerande toivottivat UDK:lle mm. "menetystä" tulevaisuudessa.

Aina yhtä innostuneet UDK:laiset ballasivat ankarasti!

no johan päästään asiaan

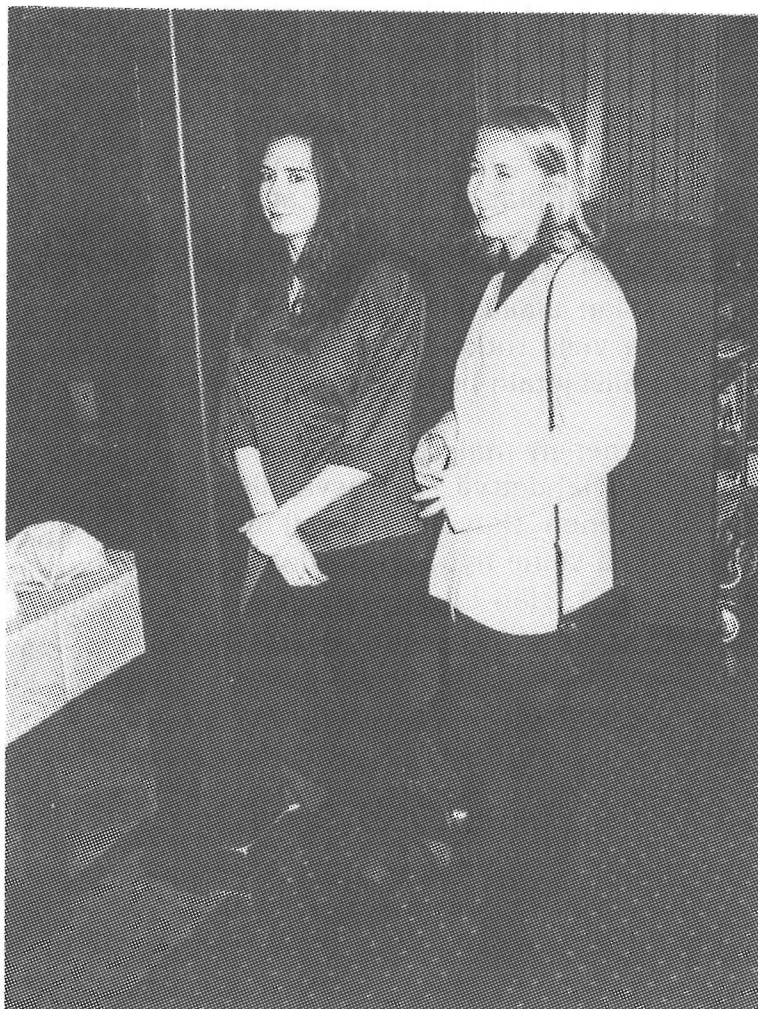
Puheiden jälkeen jatkui vapaa seurustelu alkoholin ryydittämänä eikä kukaan näyttänyt kaipaavan mitään erityistä ohjelmaa. Eipä sitä kyllä UDK:n taholta ollut paljon jäljelläkään. Spontaneihin esityksiin ei kukaan rohennut, vaikka siihen nimenomaan kutsukirjeessä annettiin lupa, suorastaan kehoitettiin. Toisaalta moiseen taide-

Laitoksen kallisarvoinen lahja.

7

**Ex-puhikset
Nina (vas.) ja
Pia (oik.)!**

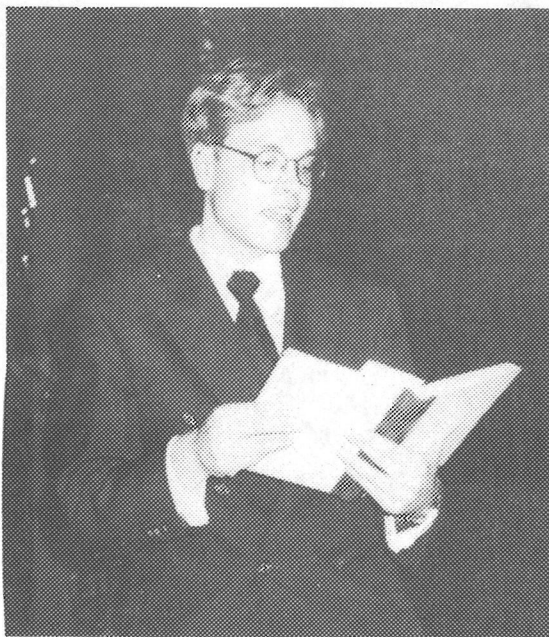
taan tarvita muutakin, esim. alkoholin vähentämää itsekritiikkiä ja hitonmoista pokkaa. Asiasanan entisellä päätoimittajalla, nykyisellä riviopiskelijalla *Määttäsellä* oli kyllä jotain mielessään, mutta se olikin tarkkaan suunniteltua.

Ennen Määttästä juhlien järjestäjät kuitenkin vetivät viimeisen valtin hihastaan: Tampereen yliopiston laulajien iskujoukko näytti juhlaväelle, mistä...öö...olivat maineensa saaneet. Provokatorisesti ryhmä oli valinnut vartin ohjelmaansa lähes pelkkiä juomalauluja. Kännäämisen ihanuudesta todistaneet kuorolaiset eivät kuitenkaan onnistuneet saamaan aikaan ryntäystä baaritiskille.

8 Hyvätapainen yleisö kuunteli kohteliaasti ja taputti silloin kuin piti. Urakkansa jälkeen laulajat kerääntyivät baaritiskin tienoille ja uhosivat heittäneensä juuri uransa surkeimman keikan: ikinä eivät kuulemma olleet laulaneet näin onnettomasti. UDK:n tiedotusvastaava ja varapuheenjohtaja, kuorojäsen *Sami* väitti "vetävänsä pään täyteen". No, aivan niin vakava tilanne tuskin oli. Kuorolaiset eivät ottaneet huomioon sitä, että kuulijat olivat enemmän tai vähemmän mallikoita kuoromusiikin alalla. He olisivat saaneet laulaa vielä rutkasti paskemmin, jotta joku olisi jotain huomannutkin.

Kello kymmenen maissa, muutamien vieraiden jo lähdettyä, parrasvaloihin astui Määttänen (kuvainnollisesti tietenkin, mistä sinne nyt parrasvalot siihen hätään...). Hän luki hyvinvalittuja ja ajankohtaisia otteita Väinö Kirstinän runokokoelmasta "Pitkän tähtäyksen LSD-suunnitelma". Häkellyttävä oli Määttäsen "elorantalainen" ajatuskäänne, joka kävi selväksi hänen kommentoidessaan lukemiaan runoja ja k & i-alan uusimpia käänteitä. Vielä viime vuonna miehen varajeesus oli William Gibson ja uskonto postmodernismi cyberpunkilla höystettynä. (Muistan itse-

kin käyneeni hänen kanssaan muutama pitkä, sotkuisen ja mihinkään johtamattoman keskustelun postmodernista.) Nyt saivat kunniansa kuulla

Määttänen lausuu.

niin laitoksen ja oppiaineen uuden nimen epämääräisyys ja perustteettomuus kuin alaamme ohjaava "tietohuolto, tietohallinto, tiedontallennus ja -haku"-diskurssikin. "Datakypärä on hyödytön, jos sen sisällä ei ole ajatuksia", tiivistä Määttänen. Mitä hänelle on tapahtunut? Ei sen kummallisempaa kuin vs. apulaisprofessori, dosentti *Kari T.:n* tutkielmaseminaari. Kari T.:han on tunnetusti huolissaan alamme "kulttuuriantropologisista ja sosiologisista" implikaatioista, jotka nyt ovat jäämässä unohduksiin, kun laitos yrittää karistaa itseltään kirjastokoulun mainetta. Määttänen myönsikin olevansa "hienman manipuloitu". Eipä ihme Kari T.:n ollessa kyseessä.

väki vähenee, juhlat hiipuu

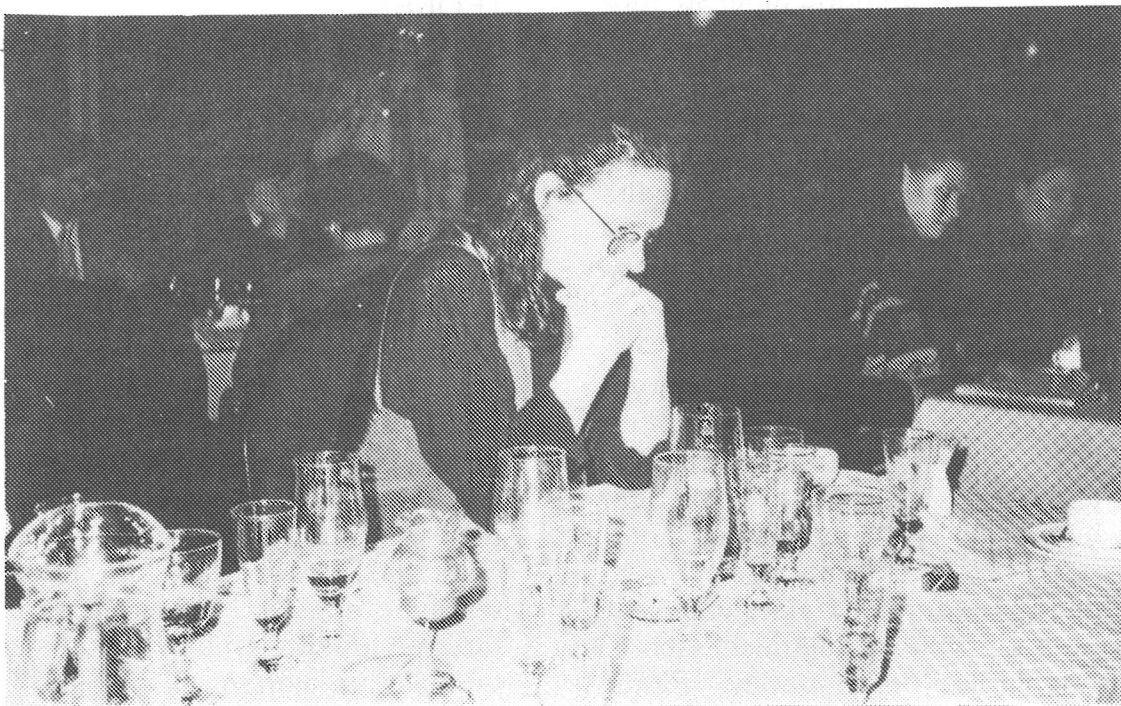
Runonlausunnan ja kriittisten puheenvuorojen jälkeen suurin osa juhlijoista oli lähtenyt tai teki lähtöä. Näin teki

mm. k & i-laitoksen latvialainen vieras, joka väitti kohteliaasti ettei ollut pitkästynyt lainkaan kuunnellessaan neljää suomenkielistä puhetta, suomenkielisiä lauluja ja suomenkielistä runonlausuntaa. Mitä luulette, kertoiko hän valkoisen valheen? Viimeiset urhoolliset, mukana allekirjoittanut, juttelivat puoleenyöhön asti. Tuula ja assistentti Riitta, entiset UDK-aktiivit, lohduttivat järjestäjiä: aina se on tällaista ollut k & i-alan ihmisten kanssa. Turnauskestävyys ei ole niitä parhaita, tai sitten ei muuten vain kiinnosta juhlia aamuyöhön. Alalle tulevista ihmisistä se näyttää olevan kiinni. (Mitä, näinkö nutturan vilahtavan? Heilahtiko tuolla villatakin helma?)

Kokonaisuutena UDK:n synttärarit olivat – minun mielestäni – keskinkertaiset. Homma ei ollut katastrofi, niinkuin jos-sain vaiheessa Samin kanssa ehdin pelätä. Toisaalta mitään ekstaasitunnelmiakaan ei ollut. Koko tilaisuuden ajan oli huoli siitä, ikävystyvätkö ihmiset esim. ohjelman puutteeseen. Eivät näyttäneet ikävystyvän, mutta ”rajujen bileiden” mainetta näille syntymäpäiville

ei saa tekemälläkään. Vähän ikävä ”en-tä jos”-olo jäi myös päivämäärästä. Juhlat olivat torstaina. Olisiko väkeä kenties ollut enemmän, jos päivä olisi ollut perjantai? Tämä näytti olevan yleisin syy lippujen huonolle menekille mm. TaYK:ssa. Ansaattua kritiikkiä kehnohkosta tiedotuksesta saimme mm. Määttäselä. Suuremmat mainokset laitoksella (nyt UDK:n ilmoitustaululla oli yksi aanelonen) ja ilmoitus Avisaissa olisivat voineet tehdä terää osallistujamäärälle. Toisaalta kriitikkojen puhe vaikutti välillä siltä, että melkeinpä kotiin olisi pitänyt soittaa ja kutsua juhliin, jotta tiedotus olisi kelvannut heille.

Vertailua 20-vuotisjuhliin pitäisi ehkä välttää, mutta johan vertailuasetelma oli alitajunnassa jo juhlien suunnitteluvaiheessa. Se että juhlat pidettiin, oli tietenkin parempi kuin ei mitään. Kuitenkin sen perusteella mitä viiden vuoden takaisista synttäreistä olen kuullut, tuntuu siltä kuin nykyinen hallitus olisi kärsinyt hienoisen arvovaltatappion. Neljännesvuosisatajuhlalat olivat ihan mukavat, mutta silti...

Teemun iltapuhde.

kirjastotiede ja kirstinä

Markus Määttänen

Kirjastotiede on vangitsemisen tiedettä. Tieto on järjestettävä ja tall-
etettava muotoon, joka alistaa tiedon valtaamme. Luokittaja on kirjas-
ton – tiedon vankilan – ylin jumala ja vartija.

Väinö Kirstinä pani tämän merkillä huuruksella 60-luvulla ja päätti
hyökätä luokittajan kimppuun sanan astaloin. Hän kirjoitti runoteok-
sen lähtökohtanaan ei enempää eikä vähempää kuin silloinen yleisten
kirjastojen kymmenluokitus. Näin syntyi

pitkän tähtäyksen lsd-suunnitelma

LSD – se hyppää kirjan nimekkeestä
silmään ensimmäisenä. "Lysergiini-
hapon dietyyliamidi, synteettinen
aine, joka jo pieninä määrinä aiheuttaa
hallusinaatioita ja sielullisia häiriöitä.
Valm. ens. kerran 1943 torajyväuut-
teesta," kertoo sanakirja aiheesta luo-
kittajalle.

Pitkän tähtäyksen suunnitelma – tästä
sanakirja ei sano mitään. Mutta luokit-
tajalle tulee heti mieleen karmealta
kalskahtava sana "visio", hallittu ra-
kennemuutos, tai yritysjohtamisen
menetelmät Japanissa.

LSD ja visio. Nehän sopivat hyvin yh-

10

teen. Pitäisikö luo-
kittajankin hieman
maistaa saadak-
seen visionsa, har-
hanäkynsä

elämään? Ei, parasta palata vain van-
han kunnon maailmanjärjestyksen eli
kymmenluokituksen pariin. Pitkän
tähtäyksen LSD-suunnitelman en-
simmäinen runo on nimittäin:

0. YLEISTEOKSET

- 01. KIRJATIETO (BIBLIOGRAFIA)
- 02. KIRJASTOTOIMI.
- 03. YLEISET TIETOKIRJAT.
- 04. KALENTERIT, KOKOOMATEOK-
SET JA SEKA-AIHEISET KOOTUT
TEOKSET.
- 05. YLEISET AIKAKAUSJULKAISUT.
- 06. YLEISTEN SEUROJEN JA LAI-
TOSTEN JULKAISUT.
- 07. SANOMALEHDET.
- 08. (JÄTETÄÄN AVOIMEKSI KOTI-
SEUTU- YM. ERIKOISKOKOELMIA
VARTEN.)
- 09. HARVINAISKIRJAT. KÄSIKIRJOI-
TUKSET. KIRJOJEN KOKOILU.

Kirstinän LSD-suunnitelma on vuo-
delta 1967, joten kymmenluokituskin
on, kuten näette, todella psykedeeli-
nen. Sen huomaa vaikka ei olisikaan
"tutkalla". Luokittaja on hankalan
tehtävän edessä. Hän ei ole nimittäin
tottunut luokitteluun luokitusjärjes-
telmiä, jumalahan ei voi luokitella
itseään – onnipotenttius on määritte-
lemätöntä.

Omnipotentti luokittaja.

Luokittaja pakenee jälleen hakuteoksiinsa mieli täynnä ilmapalloja, hattaraa, karuselleja, sateenkaaria ja hymyileviä naamoja.

karvapersemiehet

Väinö Kirstinä kuului 60-luvulla suomalaisen runouden suuriin uudistajiin. Hänen tuotantonsa alkaa heleän kauniista luonnonlyriikasta, kokoelmissa *Lakeus* (1961) ja *Hitaat auringot* (1963). Luonnosta Kirstinä siirtyy tuotannossaan jatkuvasti kohti kaupunkia ja makaaberia teknologista kaupunkitodellisuutta.

Hitaissa auringoissakin on jo korkeita torneja, avaimia, kylmää rautaa, raitiovaunuja, sähkötuoleja ja "Linnut karjuvat puissa". Kokoelmassa *Puhetta* (1963) on nimensä mukaisesti kaupunkilaisia vieraantuneiden ihmisten kommunikointitilanteita: "pikkusievää biedermeier-lyriikkaa / karvapersemiehet vaativat."

12 Kirstinä tuntuu kuitenkin *Puhetta*-kokoelmassaan kotiutuneen kaupunkiin: "kun Dante oli helvetissä / hän oli näkemäänsä jokseenkin tyytyväinen". Kirjasta löytyy myös koulun äidinkielen tunneilta mieleen pesiytynyt mainio kuvaruno RECTOR MAGNIFICUS, jossa yliopiston rehtori käy ostamassa torilta hauen.

hörlötä höö

Luonnollisessa tanssissa (1965) Kirstinä pakenee jälleen luontoon runoilemaan. Kaupunki on jo kuitenkin ehtinyt syöpyä voimakkaasti Kirstinän mieleen: "...ja koko ajan / minä tunsin olevani herätyskello." Luonnollisen tanssin hauskin runo on railakkaan anarkistinen onomatopoeettinen lyhennelmä-runo, nimeltänsäkin LYH. Runo olisi varmasti mainio esitys vaika-

kapa Pohjantahti-yhtyeen musisoimana.

Onpa Kirstinä runojaan kyllä sävellyttänytkin. Luonnollisessa tanssissakin on kaksi *Kaj "tsyde" Chydeniuksen* nuotittamaa tekstiä. Tässä Kertomus tapahtumasta -laulun ensimmäinen säkeistö: "Hörlötä. Hörlöl hörl hörl. Hörlötä höö. Vuu. Hilu / hilu hilu. Tilulii, tilulii."

Luonnollisen tanssin viimeisessä luvussa, nimeltään Atomipompotusta, Kirstinä on taas palannut kaupunkiin mielessänsä Cadillacit, Observerit ja arpakuutiot. Onkohan mies tullut jo maistaneeksi? "Ei maailmaa uudelleen tehdä! Kuurot tomaatit! Siinä katsotaan TV:tä, siinä keitetään ennen näkemättömiä hallusinaatioita."

teräsmies ja kekkonen

Luokittaja laskeutuu ensyklopedioistaan ja kirjahyllyistään alas taas Pitkän tähtäyksen LSD-suunnitelman valmiiksi vangittuun maailmaan. Mitä Kirstinä esimerkiksi kirjoittaa luokasta 02 eli kirjastotoimesta? Nyt hattarat ja karusellit vaihtuvat luokittajan jumalallisessa mielessä apilanlehtiin. "/ neilehti on apila, se tuo onnea, / viisilehti on kukka, / kuusilehti on kaksi kolmiklehteä päällekkäin".

LSD-suunnitelmassa Batman ja Eliot Ness jahtaavat roistoja, Teräsmies tekee kaiken puolestamme, Kekkonen lähtee ongelle atomivoimalan pomon kanssa ja kemiallinen syksy tekee tuloaan kuvan jättiläispuulle. Kirstinä kirjoittaa suvereenisti yhtä hyvin Mao Zedongista kuin pesukoneestakin, kustakin omassa luokassaan.

Kirstinän kaupunkitodellisuus on kuin Gotham City, televisioita, elokuvia, Dadaa ja Tarzania. Koko maailma yhdessä kirjassa! Luokittaja pysähtyy luokan 17 (siveysoppi, etiikka, elämänviisaus, itsekasvatus) kohdalle. Runon nimi on Neuvo. "Ole

nykyaikainen / kuin pankkien tietokoneet, / mutta erikoistunut / kuin roomalainen suolistaennustaja.”

Luokittaja sulkee kirjan ja nousee bibliografiapinojen päälle, kohoo kirjaston katon läpi kaupungin ylle, yhtyy

Metsä-Serlan sauhuihin ja häviää. Ennen lopullista katoamistaan Tampereen taivaalle luokittajan taskusta kuitenkin tipahtaa Väinö Linna, kaksikymppiä. 20 – uskonto, yleisteokset...

Omnipotentti luokittaja jälleen!

13

takinkääntäjät

otto & matti
(niin ja harri)

Takinkääntäjät on Asiasanan introspektiivisesti orientoitunut kolumnipalsta, jonka avulla kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijat/opettajat sekä alalla työskentelevät ihmiset voivat tulla tietoisemmiksi ajattelunsa ja toimintansa implisiittisistä perusteluista ja "sokeista pisteistä". Kirjoittajat ovat kaksi perusteellisen turhautunutta toisen vuoden k & i-opiskelijaa jotka ovat kääntäneet takkinsa ja heittäytyneet sosiologeiksi. Tällä palstalla he kertovat miksi.

Takinkääntäjillä ovat aiheet lopussa, kuten jo viime keväänä varoittelimme. Vaikka joukkomme on kasvanut yhdellä, ei stooria tahdo syntyä. Olimme jo melkein luopuneet toivosta saada aikaan minkäänlaista kontribuutiota tähän numeroon, kunnes muistimme keväällä otetut kuvat. Olimmehan pyhästi luvanneet raottaa ulkonäköämme peittävää salaisuuden verhoa. Numerossa 2/93 ollut juttu oli kuitenkin niin pitkä, ettei sen yhteyteen voinut kuvaa laittaa. Joten tässä se tulee: ihailijakuva kaikille faneillemme. Ensi vuonna yritämme saada taas peräti tekstiäkin aikaiseksi.

14

Harri ei ole kuvassa. Hän otti sen.

!

Pikku- joulut.

(UDK:n) .

Aika: 8.12. klo 18->

Paikka: Domman klubi
(Vanha Domus)

Ohjelmassa mm.

UDK:n vuosikokous.

juomista. syömistä.

(alkkomaholit omasta takaa)

appelsiinikahvia ja perunaleivoksia, osa II

Harri Alanne
Otto Auranen
Matti "E" Säteri

Keväisen kahvilajutun jatko-osa yrittää tuoda Asiasanan lukijoiden ajatuksiin pieniä kahviloita, joihin harvemmin eksyy sattumalta. Arviointilinja on yhtä objektiivinen – ne hienot lomakkeet – ja tiukka kuin ennenkin, mutta subjektiviteettiammekaan emme ole unohtaneet. Olemme myös oppineet sen, että kannattaa käydä vain yhdessä paikassa yhtenä päivänä. Säästyy konkurssilta ja laatanheittotunnelmilta.

vohvelikahvila

Avoinna: ma-su 9–20
Osoite: Ojakatu 2

Sijainti: Hyvä – lähellä ydinkeskustaa, helppo lähteä, jos löytää Ojakadulle. (HA) Osattava melko hyvin, ei suinkaan Hämeenkadun varrella. (OA)

Tilat: Mielenkiintoiset, pienet, nurkassa olevat sohvut ja kaksi nojatuolia ovat hyvä idea. Tuoleissa on hyvä istua – jos vain onnistuu pääsemään sellaiseen.

16

(HA) Melko pienet, välillä ahdasta. Istumapaikkoja n. 15.

Tunnelma intiimi,

mitä korostavat Ranska-aiheiset taulut sekä kahvikuppeja ja muita pikkuesineitä täynnä olevat hyllyt ikkunoiden edessä. Ulkona muutama pöytä. (OA)

Palvelu: Kohtalaista – ei moittimista. Vohvelit tuotiin pöytään. (HA) Hyvää, pöytiintarjoilu. (OA)

Valikoima: Tusina verran erilaisia vohveleita – ei hassumpaa – ja yhtä lukunnottamatta kaikkia saa myös hylana. Kahvit, teet ja kaakaot tietysti. (HA) Kuten nimikin sanoo, vohveleita on monta eri lajia. Muuten syömäpuolella

ei runsaudella reteillä. Juomina on mehua, kahvia, kaakaota (kermavaahdon kanssa ja ilman), teetä, limsoja, siideriä, vichyvettä ja marjamaitoa. Erikaisuutena isot 50 pennin karkit. (OA)

Hinnat: Vohvelit siinä 10–15 mk, aika paljon opiskelijan budjetin huomioiden. (HA) Vohvelit 8,50–15,50 mk, kaakao 7–9 mk, kahvi ja tee 4,50 mk. (OA)

Laatu: Vohvelit erittäin maukkaita – suorastaan suussasulavia. Kannattaa ehdottomasti kokeilla. Kahvi ei kuitenkaan ollut kovin hyvää. (HA) Vohvelit tuoreita (ne tehdään vasta kun tilaus saadaan) eikä kaakaotakaan tehdä pussista kuten yleensä. Kermavaahdon kera kaakao melkeinpä elämys. (OA)

Muuta: Plussana se, että vohvelien ulkonäköönkin on satsattu. Ne ovat erittäin houkuttelevan näköisiä runsaine kermavaahtoineen, karamellikiteineen ja suklaakastikkeineen. Makeannälkänsä kannattaa hetken pitkittää tarkastelemalla tuota herkullisen näköistä kokonaisuutta ja sitten kun kiusaus käy liian suureksi – ryhtyä syömään sitä. Miinuksena täytyy ikävä kyllä todeta, että Vohvelikahvilan ilmanvaihto ei ole niitä parhaita, palaneen vohvelitaikinan haju ei ainakaan minun mielestäni ole kovin miellyttävä. (HA) Kahvila pitää

vieraskirjaa ja tarjoaa mahdollisuuden lukea Hesarin ja Aamulehden. "Distinktiivisen" kahvilankävijän paikka. (OA)

kulttuurikahvila sympatia

Avoinna: ma-pe 6.30-19, la 8-16, su 10-17

Osoite: Hämeenkatu 13

Sijainti: Hyvin löytää, Hämeenkatu on melkein jokaisen matkan varrella. Tähän osuu sattumaltakin. Varsinainen kahvilatila katutason alapuolella. (OA)

mista. (OA)

Valikoima: Kohtuullinen: salaatteja, leivoksia, sämpylöitä. Pari laatua leivoksista oli hylä-vaihtoehtoja. (HA) Leivoksia, wiinereitä, pullia, sämpylöitä, munkkeja, pizzoja, keittoa, lounasannoksia (esim. kyljystä). Juomissa teetä, kahvia, kaakaota, mehua, limsaa, olutta. Lisäksi makeisia ja tupakkaa. (OA)

Hinnat: Kohtuulliset - kahvi ja munkki 8,50 mk. (HA) Kaakao 7 mk, rahkaleivos 6,50 mk. (OA)

Laatu: Munkki ainakin oli melko

Vohveli vai alienin oksennus?

Tilat: No, tilaa ainakin löytyy! Hetken voisi kuvitella olevansa jossain yliopistokuppilassa - steriilit vaaleat seinät, laattalattiat, itsepalvelutiski. Kyllä minä ainakin syön munkkini mieluummin yliopistolla kuin vaivaudun tänne saakka. (HA) Valoisat ja avarat, mutta melko kalseat. "Aitoa kansantaidetta" seinillä. Istumapaikkoja 60-70. Televisiokin löytyy. (OA)

Palvelu: Millaista itsepalvelu nyt voi olla - mitäänsanomaton. (HA) Itsepalvelu. Keskitasoa, ei kehumista, ei valitta-

persoonaton - lounasruuista ei voi keilematta sanoa mitään. (HA) Pussi-kaakao maistui kaakaolta, sillä kuppi melko pieni (vesikaakao -suhde hyvä). Rahkaleivos melko vanha, kuivahko ja sitkeä. (OA)

Muuta: Sympatia muuten mainostaa itseään taidekahvilana - kymmenkunta taulua olikin esillä. Tasosta nyt en viitsi sanoa mitään. (HA) Taiteilijoilla ja muil-

17

la kulttuurityöläisillä on mahdollisuus saada töitään esille ottamalla yhteys kahvilaan. (OA)

kahvihuone brander

Avoinna: ma-pe 9-17, la 9-15

Osoite: Hallituskatu 13

Sijainti: Ydinkeskustassa Nordiaa vastapäätä. (HA ja MES). Ilman valomai-
nosta ei osu silmään kovin hyvin. (OA)

Tilat: Eivät järin suuret. Kahvila on kah-

dessä ta-
sossa, yl-
hällä on
pöytiintar-
joilu. (HA)
Alhaalla n.
10 istuma-
paikkaa,
ylhällä n.
15. Sisus-
tus tyyli-
käs, ylä-
kerran
ruusuta-
pettikaan ei
vaikuta
mautto-
malta. Ala-
kerrassa
ahtauden

Hämytunnelmaa Kahvihuoneessa.

tuntua ympäriinsä liikkuvien ihmisten
takia. Yläkerrassa huomattavasti rau-
hallisempaa. (OA) Pikkuporvarillisen
ylelliset, interiööri hämmästyttävän yh-
tenäinen. (MES)

Palvelu: Ylätasossa tapahtuva pöytiin-
tarjoilu vaikutti varsin pätevältä, nope-
alta ja ystävälliseltä. (HA) Yläkerrassa

18

pöytiin-, alaker-
rassa itsepalvelu.
Pöytiintarjoilussa
suorastaan van-
hahtava vivahde:
"olkaa hyvä",

"saako olla lisää" jne. Kahvin mukana
tuli pieni vesilasi. (OA) Kahvia tullaan
tyrkyttämään kuppiin. Hymyä, korrek-
tiutta. Yläkerrassa pöytiintarjoilu.

(MES)

Valikoima: Kakkulaatuja oli tarjolla kol-
me. Laktoosittomia vaihtoehtoja oli
kahta laatua: tosca-kakkua ja erittäin
maittavaa kääretorttua. Muitakin vaiht-
toehtoja oli tarjolla. (HA) Juomissa
kahvi, tee, kaakao, limsa, mehu. Syö-
mäpuolella makeita (mm. mansikka ja
kinuski) ja suolaisia kakunpaloja. Li-
säksi kääretorttua ja leivoksia. Kakkuja
myydään myös ulos. (OA) Kannattaa
tsekata tiskiltä ennen kuin menee

pöytään. (MES)

Hinnat: Kahvi 8 mk, kakunpalat 14 mk,
kääretortunpala 8 mk. Kahvia sai sant-
sata, ei siis lainkaan liian kallista. (HA)

Laatu: Loistavaa! Kahvi oli erittäin hy-
vää ja jos mahdollista kääretorttu vielä
parempaa: vastaleivottua, vielä läm-
mintä ja suussasulavaa. (HA) Kahvi ok,
ei kummempaa sanottavaa. Kakunpala
mahtava sekä kooltaan että maultaan.
(OA) Kahvia on paljon, kermaa saa
kaataa pienestä hopeisesta kannusta,
jäävedessä on sitruunaa ja sitä saa pyy-
tämättä. Kinuskikakussa liian vähän ki-
nuskaa, liian paljon kermaa. Pala on niin
iso että osa jää väkisinkin lautaselle.
Yletön makeuskaan ei auta asiaa.
(MES)

Muuta: Pöytiintarjoilu – tarjoilija joka tulee auliisti tarjoamaan lisää tuoretta kahvia tyylikkäästä kahvikannusta – saa itsepalvelutiskeihin tottuneen opiskelijan pään pyörälle. Tämä ei todellakaan voi olla usein toistuvaa opiskelijan arkipäivässä, mutta ehkäpä kerran viikossa, sunnuntaikävelyn kohteeksi... Miinuspuolina täytyy mainita yläkerran ikävä näkymä takapihalle ja ajoittain jyrisevät tiski- ym. koneet yläkerran keittiössä. (HA) Tunnelma on etenkin yläkerrassa niin porvarillinen, ettei farkuissa ja college-puserossa meinaa uskaltaa tulla sisään. Alakerta on yläkerrtaa viileämmän ja vähemmän sisäänpäinkääntyneen tuntuinen. (OA) Sängen rauhallinen, ei musiikkia, savuton. Yläkerrassa astioiden kalina ja henkilökunnan melu häiritsevät välillä. Ihmisiä ei paljon näy, paitsi takapihalla. Juhlista merkkipäivääsi täällä vanhan tätisi kanssa tai vietä romanttinen hetki oikeassa seurassa. (MES)

cafe de halle

Avoinna: ma-to 8–17, pe 8–18, la 8–14
Osoite: Kauppahalli

Sijainti: Kauppahallin sisäänkäynti on Hämeenkadun puolella vähän huomaamaton, Hallituskadulla selvemmin näkyvillä. Itse kahvila on hyvin löydetävissä hallin sisällä. (OA)

Tilat: Vallan viihtyisä kuppila keskellä Kauppahallin hyörinää. Mikäpä sen mukavampaa kuin katsella ihmisiä, haistella lukemattomista pikku putiikeista tulevia tuoksua ja juoda kuppi kahvia. (HA) N. 40 istumapaikkaa, tuolit mukavan kuluneita. Ympärillä oleva halli luo avaruuden tuntua (kahvilassa

ei ole seiniä ja katon virkaa toimittaa muutama parru). Kattoparruista roikkuu muovikukkia. (OA)

Palvelu: Kohtalaista. (HA) Itsepalvelu, ok. (OA)

Valikoima: Ei järin runsas, laktoosittoimia tuotteita oli tarjolla kolmea eri laatua. (HA) Kahvi, tee, kaakao, limsa, mehu, maito juomina. Syömäpuolella leivoksia, pullia, wiinereitä, voileipiä. Melko vakiovarustus siis, tosin erikoisuutena löytyy lihalientä ja keittoa. Kahvilan yhteydessä on konditoria, josta voi ostaa tuotteita kotiin. (OA)

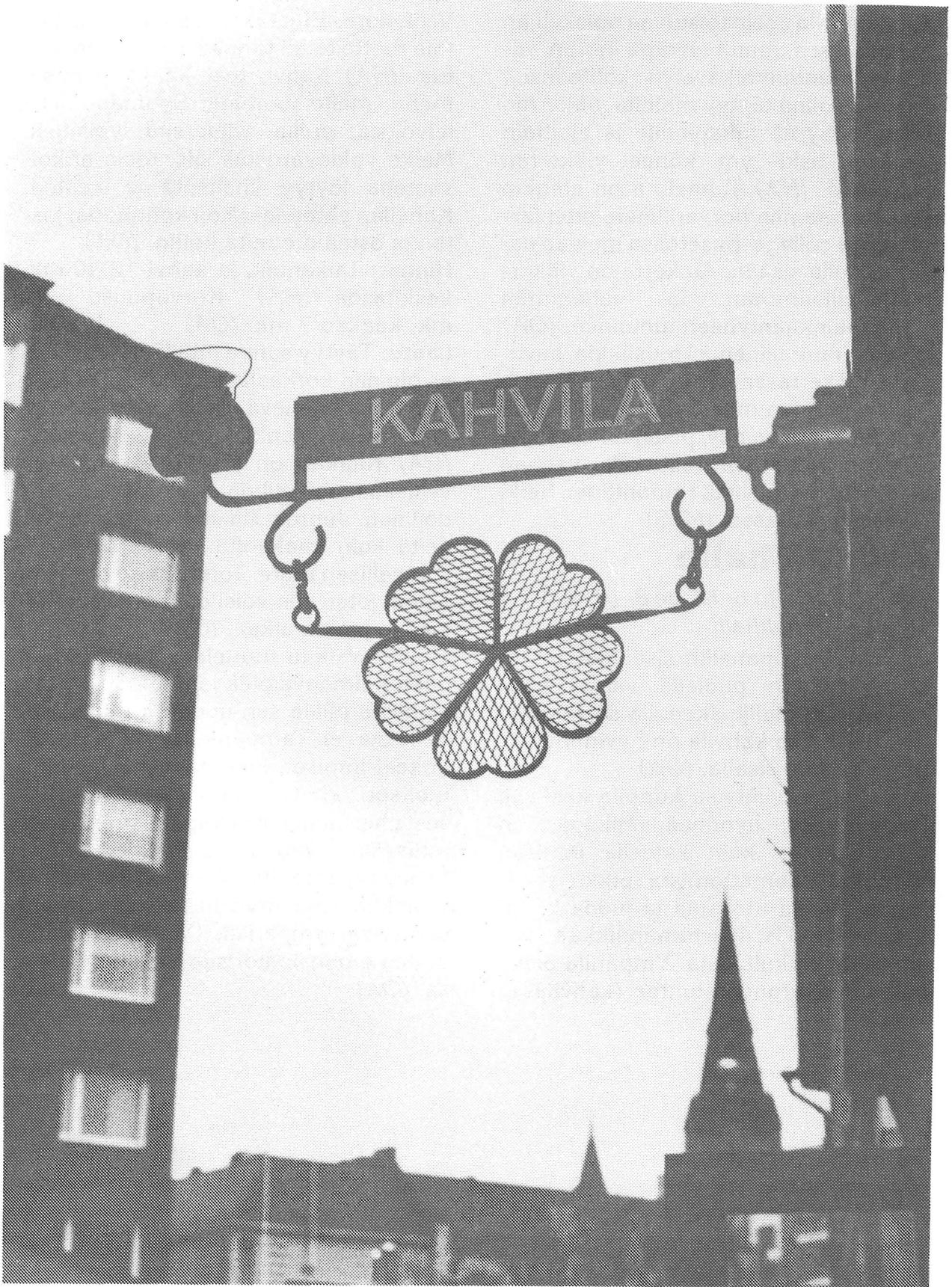
Hinnat: Taikahuilu ja kahvi 12,40 mk, keskitasoa. (HA) Korvapuusti 6,20 mk, kaakao 7 mk. (OA)

Laatu: Täytyy sanoa että laatu ei kenties ole niin korkealla tasolla. Taikahuilu oli mukiinmenevä, kahvi keskitasoa: keittimessä jonkin aikaa seissyttä. (HA) Kaakao on pussikaakaota, sen vesi-kaakao- suhde ei ole paras mahdollinen. Juoma maistui enemmän vedeltä kuin kaakaolta. Korvapuusti on suhteellisen tuore. Toisaalta se oli tiskin ainoa, joten sen voisi olettaa olleen tiskillä jo jonkin aikaa. (OA)

Muuta: Vaikka tuotteiden laatu ei niin päätähuimaava olekaan, tämän paikan viehätys piilee sen upeassa miljöössä. Tällaista ei Tampereella voi muualla kokea! Ihmiset, lukemattomat putiikit, tuoksut... (HA) Niinpä, yhteiskunnallisesta herruudesta ja kapitalismin imperatiiveista vapaat subjektit käyvät kauppaa, toteuttavat oman elämänsä projektia tasa-arvoisissa sosiaalisissa suhteissa ympärillä. Voi suorastaan tuntea emansipatorisen väreilyn hallissa. (OA)

20

Kahvila.

UDK. LUUPPI. KOPULA. AATOS.

(TAMPEREEN YLIOPISTON TYLSIMMÄT AINEJÄRJESTÖTI)

present:

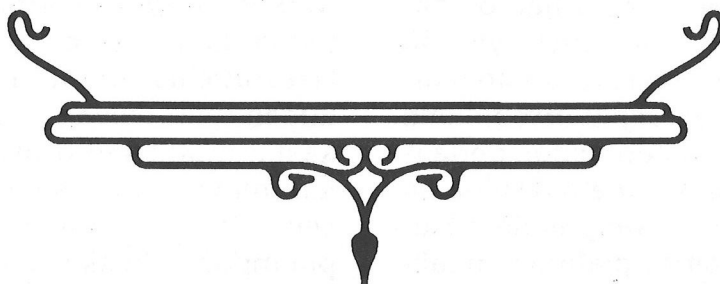
witch party

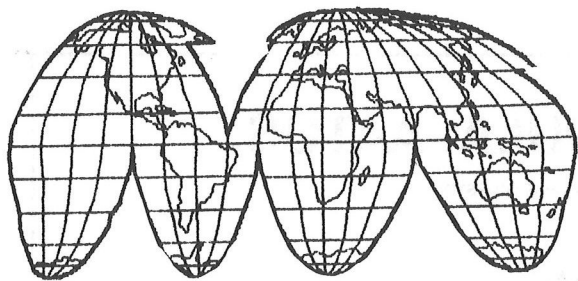
**featuring:
TWO WITCHES.**

YO-TALO 2.12. klo 21-04!

Iso III 10 mk klo 21-22!

**Liput 15 mk!
Asianmukaisesti pukeutuneet ilmaiseksi!**

uutisia maailmalta

Huhujen, perimätiedon ja maailmanlaajuisten satelliittiyhteyksien avulla koonnut Vesa Taimi

vale-järvelin pidätetty!

Poliisi pidätti mennä viikolla Merikarvialla kuuluisan suurrikollisen *Kullervo Lampenius*en. Lampenius tunnetaan miehenä, joka huijasi kymmeniä herkkäuskoisia kirjastonhoitajaikäneitoja esiintymällä apul.prof. *Kalervo Järvelin*inä. – En epäillyt häntä hetkeäkään, nyyhkyttää Ahlaisten lainausaseman toinen kirjastotoimenjohtaja *Jussi Partanen*, joka lainasi Lampeniukselle 13000 markkaa "titaanista ja bambu-versoista rakennettavaa vektorimallia" varten. Oudoksi tilanteen tekee se, että Lampenius esiintyi Järvelininä myös eräällä tiedonhakututkimuksen luenolla ilman, että kukaan osanottajista huomasi mitään erikoista. Siviiliammatissaan Lampenius toimi lähivarastona Sinebrychoffin mallasjuomatehtaalla.

ranganathan taas kuvioissa!

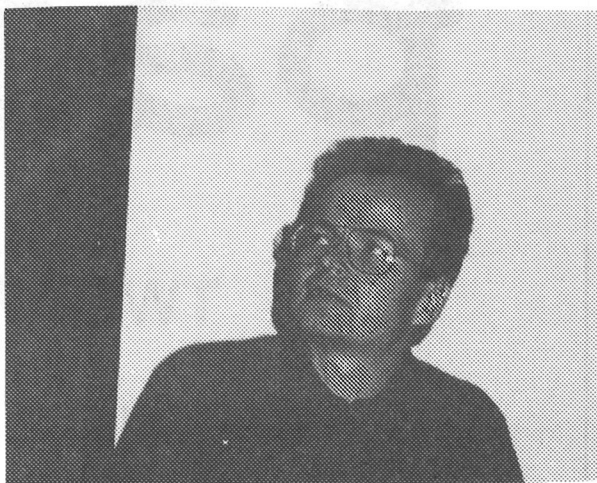
Viidestä kirjastonhoitolaistaan tunnettu intialainen käärepää *S.R.Ranganathan*

22

löydettiin viime kuussa Itä-Bengalin viidakosta, jossa hän oli piileksinyt yli 50

vuotta ties mistä syystä. Joutoaikanaan miekkonen oli sepittänyt pitkälti yli 10000 uutta kirjastonhoidon periaatetta. Ranganathan kiikutettiin suinpäin näytteille Bombayn kaupunginmuseoon, mutta hän aloittaa piakkoin maailmankiertueensa, joka tuo hänet jo jou-

luattona keikalle Tampere-talon suureen saliin. UDK:n jäsenet pääsevät sisään ilmaiseksi, jos he vastaamalla oikein ovella odottavan *Pertti Vakkarin* esittämiin kysymyksiin saavat aikaan suoran vaakaan, pystyyn tai vinottain Vakkarin kädessään pitelemään ruutu-lehtiön.

Kullervo Lampenius matkalla selliin.

jotain mätää tanskanmaassa?!

Tanskan kirjastotieteilijät olivat tukehtua voileipiinsä kuultuaan tohtori *Peter Ingwersenin* jättävän professuurinsa Kuninkaallisessa kirjastokoulussa. Ingwersen siirtyy johtamaan juuri perustettua Legosysteemitieteiden laitosta. Haastattelussamme Ingwersen kertoi uuden työn olevan rakentavaa ja värikästä, mutta sen osatekijät olivat kuulemma vielä pahasti levällään. Ingwersen ei halunnut kommentoida pitempään, koska kuuma peruna hänen suussaan uhkasi jäähtyä.

uusi luuta kongressin kirjastoon!

Pitkään hunningolla ollut Yhdysvaltojen kongressin kirjasto pääsi vihdoinkin ammattitaitoihin käsiin, kun kirjastoa hoidamaan nimitettiin osa-aikaisen kirjastosihteerin vakanssilla neiti *Phyllis Abercombie* (58 v). Miss Abercombie on pitänyt kirjoista koko ikänsä. Tönnä ikäneito avasikin heti kirjaston ikkunanverhot ja ryhtyi pyyhkimään kirjoista pölyjä. Miss Abercombie arveli koko iltapäivän kuluvin järjestelyhommissa, ennenkuin lainastoon kehtaisi päästää asiakkaita.

suomi kunnostautui stuttgartissa!

Indeksoinnin MM-kisat Stuttgartin Gottlieb Daimler-stadionilla päättyivät isäntämaan *Hannelore Pummelchenin* voittoon. Täpötäyden kotiyleisön villisti kannustama Pummelchen indeksoi *Hans Enzensbergerin* teoksen *Kapitalistische Verfremdungsästhetik: Dummheit oder eine gute Idee* minuutissa ja 17:ssä sekunnissa. Pummelchenin finaalinvastustaja Sri Lankan *Bosse Svensson* sortui turhaan protestointiin. Hävittyään Svensson teki ruokottoman eleen omalla Enzensberger-niteellään, mikä johti siihen, että hänet pidätettiin kuulusteluja varten. Suomen edustaja kilpailussa oli kirjastohihhuli *Margaretha af Tjänsteman*, joka kärehti odotetusti dopingista. Tällä kertaa kielletyksi aineeksi paljastui puolukkamehun, Absolut-vodkan ja Pelikan-korjauslakan yhdistelmä, jota muidenkin sietäisi ko-

keilla. Af Tjänsteman rangaistiin kolmen vuoden indexointikiellolla ja lisäksi hän sai tuta hiukkasen piiskaa.

hollywood k & i -kuumeessa!

Paramount-yhtiö aloitti jokin aika sitten uuden "Hide and Seek" -elokuvan kuvaukset Los Angelesissa. Elokuvan tapahtumat sijoittuvat UCLA:n informaatiikan laitokselle ja sen päähenkilö on häikäilemätön professori (roolissa *Dennis Hopper*), joka on plagioinut virkatoverinsa (*Kevin Costner*) uuden tiedonhakukäyttämisen teorian. Viittausanalyysin avulla laitoksen opiskelija (*Sharon Stone*) ryhtyy kiristämään professoria uhkaamalla paljastaa koko jutun JASIS-lehden tutkivalle journalistille (*Eddie Murphy*). Hän ei kuitenkaan aavistaa, että professorin vinksahtanut isoäiti (*Ritva Valkama*) väijyy häntä leipäveitsi kädessä suihkuverhon takana....

english summary:

Lampenius looked like Jaervelin, says eye-witness/Ranganathan-fever spreads in Finland/Ingwersen has gone bananas/Old witch messes up U.S. Congress library/Af Tjänsteman was framed by the Swedes, says minister Iso-Hookana-Asunmaa/Ritva Valkama better than Sharon Stone in Paramount's new flop "Hide and Seek"

tämä on k & i-laitos

Otto Auranen

Laitoksen henkilökunnan esittely on tarkoitettu lähinnä ekavuotisten avuksi, jotka eivät välttämättä erota proffaa assarista. Muillekin tästä voi olla hyötyä, onhan siinä ainakin jotain sisäpiirin juttuja. Huomattakoon, että kyseessä on täysin omiin subjektiivisiin kokemuksiini, puutteellisiin tietoihin, jopa suoranaisiin huhuihin perustuva juttu. Mitään objektiivisuuden myyttiä ei ole edes yritetty vaalia. Jos huumorintajune ei kestä, valitukset voi osoittaa Julkisen sanan neuvostoon. Oikaisupyynnöt, kirjepommit ja paskapaketit puolestaan Asiasanan vastaavalle toimittajalle.

pertti vakkari, ytt vt. professori

Laitoksen johtaja on charmantisti harmaantunut mies, jonka ekavuotiset kohtaavat peruskurssilla. Kirjatenttejä lukuunottamatta Pertin tapaa seuraavan kerran graduvaiheessa. Siinä välillä hän edustaa laitosta milloin missäkin kokouksessa, konferenssissa ja seminaarissa. Perttiä ei kuitenkaan voi syyttää hommien kahmimisesta: eihän hän ole edes ollut vielä kunnallisvaaliehdokkaana! Tutkimuksessaan hän ei ainakaan ole muodikas: on kiinnostunut mm. kirjastoista ja kehtaa vielä julkaista suomeksi. Häpeällistä!

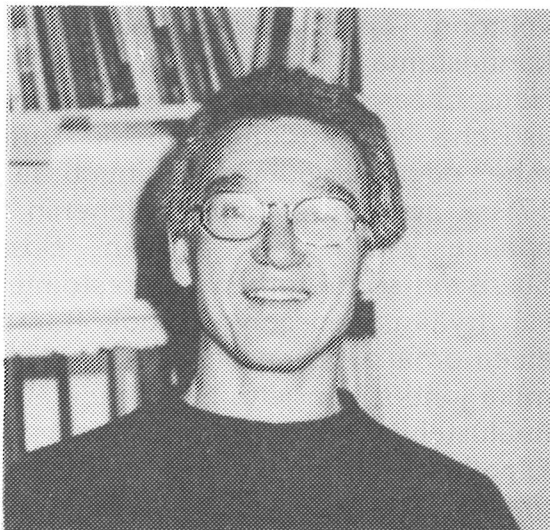
kalervo järvelin, ytt, fl apulaisprofessori

Kalervo on opetusministeriön virkamiesten toiveuni: hän tutkii pääasiassa "kansainvälisesti" englanin kielellä. Hä-

24

neen törmää lähes kaikessa mikä jotenkin liittyy tiedon tallennukseen ja -hakuun. Ilmoitustaulujen välityksellä hän antaa ymmärtää, että koalalta löytyy maailman parhaita graduaiheita. Jos kaipaatte perusteluja laitoksen nykyisille linjoille tai sille, miksi

"kirjasto"-sana on saamassa kirosanamaisen konnotaation, kysykää Kalervolta. Tältä mieheltä on turha odottaa tyytyväisyyden hyminää, jos olet tullut opiskelemaan kirjastonhoitajaksi.

Pertti Vakkari.

kari t. eloranta, htt, ft vs. apulaisprofessori, dosentti

Kari T. tietää kaiken, vaikka väittääkin itse muuta. Hänellä on dosentuureja ja tutkintoja jaettavaksi asti. Opiskeluaikanaan hän luki arviolta sataa ainetta ja oli kaiken lisäksi Turun yliopiston lapsitähti. Laitoksella Karin erikoisala on tietotyö, josta kukaan muu ei tajua mitään, kaikkein vähiten tietotyön

Kari T. Eloranta.

luennoilla käyneet. Luennolla tai vastaanotolla voit yrittää urotekoa: hanki Karilta suunvuoro. Tutkimusrintamalla nerollamme on yleensä käynnissä tuhat projektia, joista aina puuttuu sellainen pikkuseikka kuin rahoitus. Asiasanan lukijat muistanevat hänet taannoisesta "Douglas C. Engelbart fuckin' rules"-henkisestä artikkelisarjastaan.

Anneli Kankaanrinta.

**aatto repo, ph.d.
dosentti**

Jos joku on joskus nähnyt tämän miehen laitoksella, niin kertokoon meillekin. Olisi kiva esimerkiksi tietää minkä näköinen hän on.

**kai ekholm, fl
lehtori**

Jos olet sitä mieltä, että maailman vapahtaja ei ole Jeesus vaan Hypermedia, olet Kain ystävä. Valitettavasti kaikki eivät ole – laitoksellakaan – tätä mieltä, joten Kai on välillä viihtynyt Vaasan yliopistossa. Aina hän kuitenkin palaa takaisin Tampereelle, toivoen että totuus valaisisi ihmisten mielet myös täällä. Jos tietokoneesi on Apple, ei kannata kuvitella kertovansa Kaille jotain yllättävää ko. merkkisistä tietokoneista. Vastaus on kuitenkin aina sama: "Joo mä hankin sen eilen/toissapäivänä/viime viikolla." Opetusvirastaan huolimatta Kai julkaisee, eikä liikaa stressaa itseään sillä onko teksti "tieteellistä" vai ei. Hänen lyhyitä jutunpätkiään on bongattu silloin tällöin Suomen Kuvalehdestä.

**anneli kankaanrinta, fk
lehtori**

Anneli kantaa todellista huolta opiskelijoiden pärjäämisestä yliopistomaailmassa. Kerran kun räjäät hänelle, et tet jaksa/viitsi/tajua jotain, niin sen jälkeen hän ei unohda kysyä myöhempästä menestystäsi. Onneksi opiskelijat pärjäävät niin hyvin joka vuosi viitetietokantaprojektissa, ainakin jos Anneliin on luottamista. Viitetietokantojen lisäksi hänen vastuullaan on kursseja, jotka ovat varmasti tärkeitä, mutta eivät niin kovin kliffoja. Anneli on tiettävästi Suomen korkeakoulujen ainoa opettaja, jolla on ollut pokkaa ehdottaa oman kurssinsa poistamista koulutusohjelmasta.

25

**hannele fabritius, ytk
vs. lehtori**

Hannele puhuu hiljaisella ja ystävällisellä äänellä. Aina. Myös suuttuessaan, tosin moista ei tiettävästi ole kukaan päässyt todistamaan. Legendaarisilla

A3- ja A7-luennoilla Hannele punnitsee jokaista sanaansa tavattoman piitkäänsä. Näiden kurssien lisäksi hänet tapaa viitetietokantaprojektissa ja tiedonhaun jatkokurssilla. Käsittämättömyydessä mielenhäiriössä Hannele on joskus luopunut toimittajan työstä k & i-laitoksen takia. Siinä on jo tragedian ainesta.

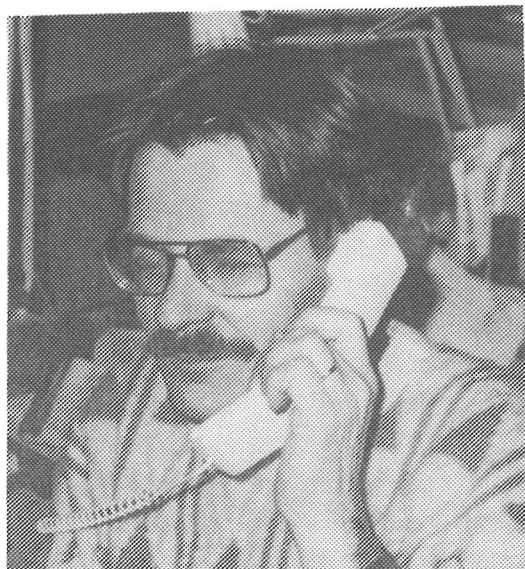

Hannele Fabritius.
**reijo savolainen, ytt
ylliassistentti**

Maailman Ahkerin Tutkija. Reijon löytää työhuoneestaan vähintäänkin aina. Jopa kesällä hän viihtyy kammiossaan kahdeksasta neljään, eikä näytä edes tekevän tiukkaa. Reijon vuosityömäärä päihittää leikiten General Motorsin

26 työntekijöiden yhte-laskettun vuosi-työmäärän. Uras-tuksen tuloksena syntyy yleensä uusia järkyttävän ko-

koisia tutkimuksia, joissa on taatusti vähintään 300 sivua ja jotka eivät taa-tusti saa ansaitsemaansa arvostusta. Reijolla on lapsitähtimenneisyys: 70-luvulla hän päästi nuoren ja räpä-lemäisen k & i-laitoksen pinteestä to-distamalla gradussaan kirjastotieteen olevan sittenkin tiedettä. Korkeakou-luopetuksen tasosta äkisevien olisi syy-tä käydä joskus Reijon luennoilla.

Ilkka Mäkinen.

Kauhistuttavan huolellisesti valmistelut, pelottavan systemaattiset luennot eivät voi jättää asiaa epäselväksi yliop-pilastutkinnon saavuttaneelle. Asiapu-heen lomassa Repa heittelee mielettö-miä tsoukkeja ja teeskentelee ettei muka sano mitään hauskaa.

**Ilkka mäkinen, ytl
assistentti**

Ilkka tulee vastaan proseminaarissa, jos tulee. Muun aikansa hän käyttänee niin kuin assistentin kuuluukin, tieteen tekemiseen. Ilkka kuuluu Viimeisten Kirjastoritarien veljeskuntaan ja on taantumuksellisesti kiinnostunut mm. kirjastohistoriasta.

Riitta "ikivanha kuva" Kärki

riitta kärki, ytk assistentti

Riitta teki 80-luvulla hyvän gradun väärästä aiheesta. Häntä selvästi vituttavat tyhmät ihmiset, jotka pitävät bibliometriikkaa ultraikävyystyttävänä jorinana. Riitan tieteellistä taituruutta kuvaa se, että hän onnistui omien sanojensa mukaan tekemään lisensiaattityönsä faktorianalyysiä käyttäen – tajuamatta moisesta menetelmästä hevon peetä. Riitallakaan ei ole opetusvastuuta kuin proseminarin verran. Sen vetäjänä hänestä liikkuu ristiriitaisia tietoja: toiset sanovat tappajaksi, toiset ihan kivaksi.

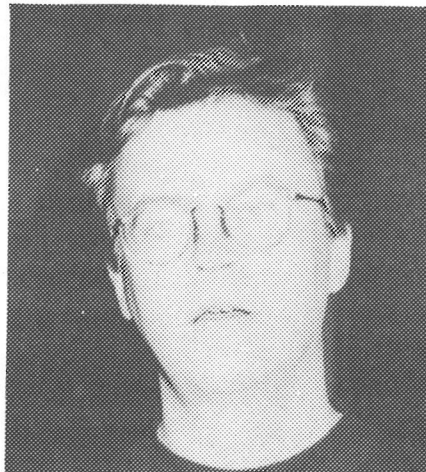

Jaana Kristensen.

jaana kristensen, ytk assistentti

Jaana on assistenttien joukossa tutkimusintresseiltään oikeaoppisin. Tähän viittaa jo hänen antamansa tietokantaopetuskin. Niin sitä pitää! Utta voimaa laitoksen opetuksen ja tutkimuksen painopistealoille! Edelläsanotun huomioiden onkin suoranainen skandaali, että hänetkin on nähty useammin kuin kerran liikkuvan julkisesti villataki päällään!!! Eikö mailmassa ole enää oikeutta?!?!

AAAAAAAAAAAAARRRRRGGGGHH!!!!!!!

Kai "I have seen the light!" Halttunen.

kai halttunen, ytk tuntiopettaja

Kaitsu on pitkän linjan UDK-veteraani ja yht.yo, laitoksen sekatyöläinen. Tiedonlähteet-harjoitusten/projektin ja A3-luentojen lomassa hän opastaa uusia sukupolvia tekstinkäsittelyn vaivauttavaan maailmaan joka syksy. Kaitsu yllätti laajat kansanjoukot kylästäymällä opiskelijaelämään ja valmistumalla pari viikkoa sitten.

oili kokkonen, ytl tuntiopettaja

Opetusohjelman mukaan Oilin vastuulla on syventävien evaluointi ja suunnittelumenetelmät-kurssi. En ole käynyt ko. kurssia, joten en osaa kertoa impressioitani. Sisäpiirin huhujen mukaan hän on niitä harvoja, jotka tällä alalla harrastavat tiedettä järkevän palkkatyön ohella.

mirja ilvonon, ytl tutkija

Mirja on ollut syksyn New Jerseyssä opettamassa jenkkeille miten "we in Finland run this business". Ehkäpä hän on myös moikkaamassa Bon Jovin jätkiä, hah hah haa. Ei anna opetusta.

27

Mirja Iivonen.

**solweig storbom
tutkija**

Solveig on erittäin uusi tuttavuus, niin uusi että tähänkään esittelyyn ei hänestä ole saatu paljoa muuta kuin kuva. Olkaa hyvä, sopii vetää johtopäätöksiä sen perusteella.

Solveig Storbom.

**raija hurme, ytk
amanuenssi**

**mirja korhola
toimistosiihteeri**

Raija ja Mirja vastaavat siitä, ettei maapallo suistu radaltaan tai ekokatastrofi ala ylikuomenna. Uskokaa huviksenne, ilman heitä nämä asiat tapahtuisivat. Varmasti. Mirja lainaa kynää, teippiä tai Kirjastokalenteria aina kun kauniisti pyytää. Raija auttaa tietokantahauissa laitoksen koneilta (mutta ette perkele tule jollette osaa edes tiedonhaun alkeita!) Molempien työ kuuluu samaan kategoriaan terveyden, hyvinvointivaltion ja maailmanrauhan kanssa: ei niiden arvoa tajua ennenkuin ne menettää.

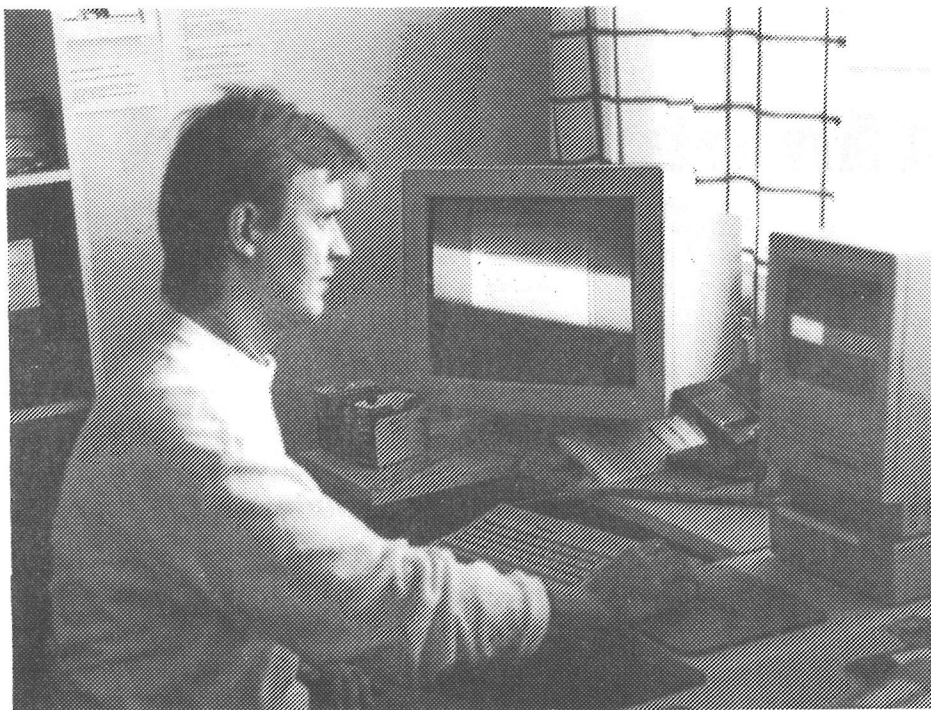

Raija Hurme.

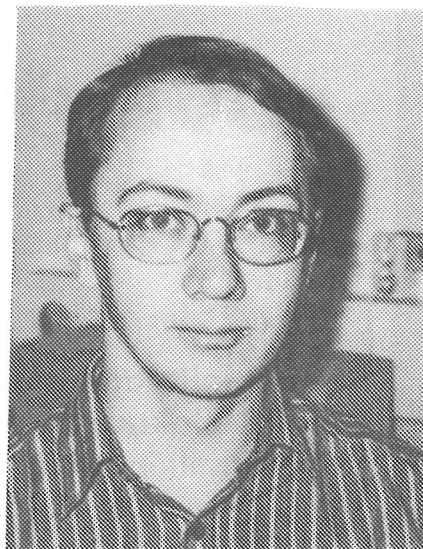
heikki keskustalo, fk

Heikki hoitaa tiedonhaun tutkimuslaborion esoteerisia laitteita ja projekteja. Älkää yrittäkö ymmärtää niistä mitään ennenkuin olette vähintään väikkäritasolla tiedonhakuun erikoistuneena. Ko. laboratorio – josta siis ei löydy koeputkia ja jänniä värillisiä nesteitä – on sitä laitoksen ”huippuosaamista” josta nyt niin kovasti kohkataan painopistealue-diskurssin ohella. Heikki on siis Tärkeä Mies ja Paljon Vartija – ihan oikeesti, heil!

28

Kai "Mäkki" Ekholm.

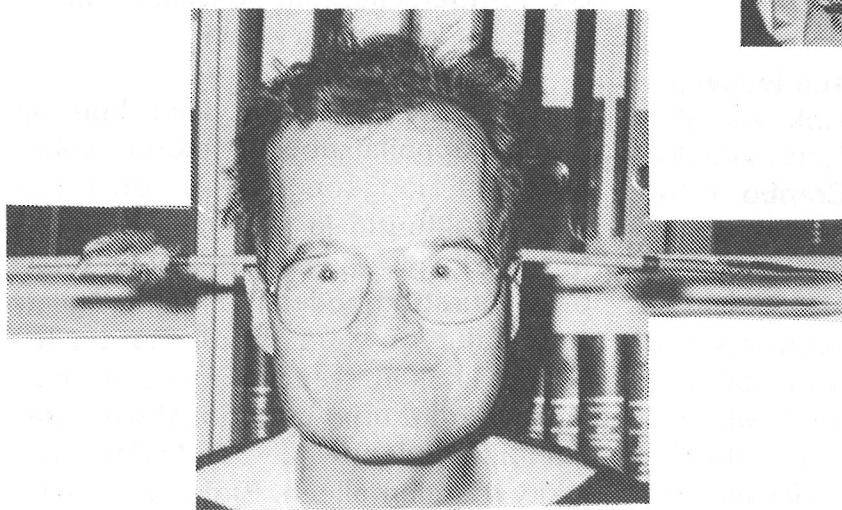
Heikki Keskustalo.

Mirja Korhola.

Reijo "Oletteko nähneet uusinta tutkimustani?" Savolainen.

Kalervo "Nuoli" Järvelin.

29

sodankylän elokuvajuhlat

16.-20.6.1993

Harri Alanne

Tässä joitakin elokuvallisia välähdyksiä viimekesäisiltä keskiyön auringon elokuvajuhlilta. Tänä vuonna juhlien päävieraina olivat mm. amerikkalainen Joseph H. Lewis, puolalainen Jerzy Kawalerowicz ja italialainen Dino Risi, teemoina olivat mm. uusi suomalainen elokuva, "uuden elokuvan helmiä" ympäri maailmaa ja sarja "maailman parhaita elokuvia". Allekirjoittaneen festivaalikävijän haaviin tarttui tällä kertaa kolme Lewisin elokuvaa, muutama kotimainen uutuuselokuva, kaksi uutuuselokuvaa Euroopasta, yksi Hongkongista ja yksi Amerikasta, pari klassikkoa sekä jokavuotinen juhlien kohokohta: mykkäelokuva. Peter von Baghin hehkutusta mm. Lewisista sekä asiaa muista päävieraista tarjoilee Filmihullu 4/93.

Joseph H. Lewis on melko tuntematon ohjaajanimi Suomessa. Hänen leipälajiaan ovat olleet etenkin järjestäytynyttä rikollisuutta käsittelevät rikoselokuvat sekä westernit. Lewisin tunnetuin elokuva lienee **Gun Crazy** eli Rikosten pyörteissä (1949), joka sijoittuu em. lajien ulkopuolelle. **Gun Crazy** on varhainen versio Bonnie ja Clyde -teemasta, kiihkeä tarina asehulluudesta ja rakkaudesta. Paul Schraderin sanoin "missään toisessa elokuvassa ei tule yhtä välittömällä tavalla esille nuoruuden, toiminnan, seksin ja rikoksen amerikkalainen mania".

Kaksi muuta allekirjoittaneen festivaalikävijän näkemää Lewis-elokuvaa olivat **The Undercover Man**, Lain vihollinen 1949, sekä **The Big Combo**, Häi-

30

käilemättömät 1955. Molempien elokuvien keskeisenä teemana on rikossyndikaatin

ja poliisin vastakkainasettelu. Lewis onnistuu luomaan oivallista jännitettä lähes naiivin idealististen virkavallan edustajien ja "turmeltuneiden" rikollis-

pomojen välille.

uutuuksia

Sodankylän uutuuselokuvien sarjassa on aina ollut useita mielenkiintoisia elokuvia ympäri maailmaa. Vahinko vain, että läheskään kaikki Sodankylässä esitetyt hyvät uutuudet eivät päädy elokuvateatterilevitykseen Suomessa, tai jos päätyvätkin, niin harmittavan usein esityksiä on vain Helsingissä. Jos seuraavista kolmesta elokuvasta joku päättyy Tampereelle, niin ne ovat ehdottomasti katsomisen arvoisia.

Clara Law:n Qiu Yeu, Syksyn kuu, on tarina japanilaispoika Tokion kokeuksista Hongkongissa. Se on myös tarina kulttuurin ja perinteiden katoamisen aiheuttamasta henkisestä tyhjiöstä, juurettomuudesta. Hongkongilaisen koulutytö Wain isoäidin kautta Tokio saa kosketuksen perinteiseen kiinalaiseen kulttuuriin ja buddhalaisiin traditioihin, niiden avulla hän löytää mielekkyyttä elämälleen. Elokuva tuo herkillä tavalla esille Clara Law:n huole-

naiheen: "Mietin, että millaisiksi nykyajan lapset varttuvat. Ja miten käy tulevaisuuden lasten, kun kulttuurimme katoaa? Mitä he muistavat? Tuleeko heistä juurettomia modernisteja, jotka vaeltavat vailla sitoumuksia, vailla muistoja, vailla unelmia?"

Gianni Amelion **Il Ladro di Bambini**, Varastetut lapset, kertoo carabinieri Antonion matkasta viemään kahta lasta orpokotiin Roomaan. Vanhempi lapsista, 11-vuotias Rosetta on joutunut työskentelemään prostituituna äitinsä toimesta, tästä syystä lapsia ei roomalaisessa orpokodissa otetakaan vastaan. Kolmikon matka jatkuu lopulta Sisiliaan saakka. Matkan varrella Antonion ja lasten alusi epäluuloisen vihamielinen suhde muuttuu vähitellen lämpimäksi kiintymykseksi ja Antoniosta tulee lapsille kuin isä.

Alex van Warmerdamin **De Noorderlingen**, Pohjoisen asukkaat, on hillitön tragikomediala pohjoishollantilaisen lähiön ihmisistä 60-luvun vaihteessa. Pikku-

porvarillisessa lähiössä tapahtumat yltyvät suorastaan makaaberiin menoon: ilmi käyvät niin lihakauppiaan ja hänen vaimonsa väliset seksuaaliset ristiriidat kuin paikallisen poliisin impotenssi.

he who gets slapped

Mykkäelokuvan esitys on perinteisesti ollut Sodankylän elokuvajuhlien kohokohta. Tällä kertaa elokuvana

31

oli *Victor Sjöströmin* **He Who Gets Slapped**, Hän joka saa korvapuustit (1924). Köyhän tiedemiehen ystäväkseen luulema tukija varastaa tiedemiehen sekä elämäntyön että tämän vaimon. Vastareaktiona tiedemies ryhtyy klovniksi ja käy kokemaansa nöyryytystä yhä uudelleen läpi omalaatuisessa sirkusnumerossa, jossa muut klovnit antavat hänelle korvapuusteja palkkioksi tyhmyydestä. Tämä julma ja synkkä elokuva on vaikuttavan pessimistinen kuvaus ihmisluonteesta olemuksesta.

udk:n hallituksen päätökset

15.4.-10.11.1993

15.4.päätettiin

- osallistua Akateemiseen Warttiin
 - UDK:n toimitsijaksi valittiin Sonja Björkbacka
- jättää Tamy-kalenterissa oleva ainejärjestön esittelyteksti ennalleen, sillä esittelytekstikilpaan ei tullut tullut yhtään ehdotusta
- että UDK:n joukkue osallistuu Tamyn järjestämään kuunvalokuvausyöhön

4.5. päätettiin

- valita Otto Auranen hoitamaan sähköpostituslistan hankkimista UDK:lle
- olla tekemättä korkeakoulujen rakenteellista kehittämistä koskevaa lausumaa Tamylle
 - päätös perustui Sonja Björkbackan ja Tamyn kopo-jaoston puheenjohtajan Janne Mikkosen keskusteluun
- että Asiasanan Uuden opiskelijan oppaan toimittavat Matti Säteri ja Otto Auranen
- että uusille ja vanhoille opiskelijoille tarkoitettu epävirallinen tutortapaaminen pidetään 5.9. klo 18

14.9. päätettiin

- järjestää sähköpostin käyttöä opettava kurssi syksyn aikana
- valita Satu-Maaria Litukka Jarna Haran sijaiseksi UDK:n sihteerin paikalle syksyn 1993 ajaksi
 - jakaa Atalpasta vuokrattu välinekaappi Interaktion kanssa
 - että UDK hankkii saunailtaan 22.9. tarpeet voileipien tekoa varten, muun ruoan ja juomat hankkii kukin itse
 - pitää UDK:n 25-vuotisjuhla ravintola Pinjassa
 - ensimmäinen päivämäärävaihtoallo juhille on 5.11., toinen 4.11.
 - illalliskortin hinta on 50 mk, joka sisältää ruokailun seisovasta pöydästä, kuohuviinilasilisen ja kahvin
 - juhlien ohjelman maksaa UDK

28.9. päätettiin

- UDK:n 25-vuotisjuhlien ajaksi 4.11. klo 19.o 19..19.
- tarjota Tampereen yliopiston laulajille 400 mk esiintymisestä UDK:n 25-vuotisjuhlassa

14.10. päätettiin

- valita Matti Säteri tiedekuntaneuvoston jäseneksi vuodeksi 1994 (varajäseneksi Sonja Björkbacka)
- valita laitosneuvoston jäsenet myöhemmin
- ottaa selville mahdollisuuksista saada opas Tampereen taidemuseon Egypti-näyttelyyn
- pitää ainejärjestöhuoneen siivoustalkoot 20.10. klo 18.30

26.10. päätettiin

- pitää UDK:n vuosikokous samaan aikaan pikkujoulun kanssa 8.12.1993 Domman klubilla
- tukea Budapestin kansainväliseen k & i- symposiumiin lähtijöitä 400 markalla/opiskelija
- valita laitosneuvoston jäseniksi vuodeksi 1994 Sami Sahramies (varajäseneksi Otto Auranen) ja Satu-Maaria Litukka (varajäseneksi Harri Alanne)

10.11. päätettiin

- että UDK:n vuoden 1993 vuosikertomus ja toimintasuunnitelma vuodelle 1994 tehdään perjantaina 3.12. klo 13 alkaen Sammonkatu 8 C 36:ssa
- ehdottaa vuosikokouksessa UDK:n nimen muuttamista muotoon Tampereen yliopiston informaatiotutkimuksen opiskelijat UDK ry.
- olla palauttamatta rahoja niille, jotka ostivat illalliskortin UDK:n 25-vuotisjuhliin ja jäivät saapumatta

laitosneuvoston päätökset 20.4.-9.11.1993

20.4. päätettiin

- hyväksyä viisi pro gradu- tutkielmaa ja antaa niistä tarkastajien ehdottamat arvolauseet

18.5. päätettiin

- esittää hallintovirastolle, että YTK Riitta Kärki määrättäisiin suostumuksensa mukaisesti hoitamaan avoinna olevaa assistentin virkaa ajalle 1.8.-31.12.1993
- esittää teknisin korjauksin tiedekuntaneuvoston hyväksyttäväksi
 - kirjasto- ja informaatiopalvelualan lukuvuoden 1993-94 opetusohjelma
 - opettajakohtaiset opetussuunnitelmat lukuvuodelle 1993-94
 - esitys kirjallisten kuulustelujen vastaanottajista lukuvuonna 1993-94
- hyväksyä kaksi pro gradu- tutkielmaa ja antaa niistä tarkastajien ehdottamat arvolauseet

31.5. päätettiin

- hyväksyä kolme pro gradu- tutkielmaa ja antaa niistä tarkastajien ehdottamat arvolauseet

14.9. päätettiin

- hyväksyä tuntiopetusmäärärahojen käyttösuunnitelma vuodelle 1993
- hyväksyä yksi pro gradu- tutkielma ja antaa siitä tarkastajien ehdottama arvolause
- merkittiin, että professori Pertti Järvinen ei yhtynyt päätökseen

12.10. päätettiin

- esittää teknisin korjauksin kirjastotieteen ja informatiikan laitoksen ehdotus yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan vuosien 1995-98 toiminta- ja taloussuunnitelmaan sekä vuoden 1995 henkilöstösuunnitelmaan
- esittää yliopiston valtuustolle, että kirjastotieteen ja informatiikan laitoksen nimi muutettaisiin 1.1.1994 lukien nimeksi informaatiotutkimuksen laitos
- esittää yhteiskuntatieteelliselle tiedekunnalle, että oppiaineen "kirjastotiede ja informatiikka" nimi muutettaisiin 1.8.1994 nimeksi "informaatiotutkimus"
- hyväksyä kaksi pro gradu- tutkielmaa ja antaa niistä tarkastajien ehdottamat arvolauseet

9.11. päätettiin

- todeta, että kirjastotieteen ja informatiikan laitos hyväksyy opiskelijavalintatoimikunnan esityksen lukuvuoden 1994-95 valintaperusteiksi ilman huomautuksia
- hyväksyä yksi pro gradu- tutkielma ja antaa siitä tarkastajien ehdottama arvolause

Täytekuva vaam.

KIRJASTONHOITAJIA O JA ASIAKKAITA

JOSKUS KUN TÄÄLLÄ ON
OIKEIN HIILAJSTA JA
YKSINÄISTÄ NIIN SUORASTAAN
TOIVOO ETTÄ TULISI JOKU
IHMINEN...

RERRAA!! OLEN
SAANUT LASKUN VIIKKO
SITTEN PALAUTTAMISTANI
KIRJOISTA!!!

... KAIKKEA HÖLMÄÄ SITÄ
TULEEKIN AINA TOIVONEEKSI.

PÄIVÄÄ, MISTÄHÄN
LOYTÄISIN KOIRAKIRJOJA?

TUOLLA NOIN,
LUOVAKKA 67.451.

MIKSI SINÄ SITÄ KYSYIT?
KYLÄHÄN SINÄ TIEDÄT
MISSÄ KOIRAKIRJAT OVAT.

MINÄ VAIN HALUSIN
ETTA HÄN TUNTTISI
ITSENSÄ TARPEELLISEKSI.

VOITKO PIDELLÄ TIKKARIANI
SEN AIKAA KUN ETSIN
KIRJASTOKORTTINI?

TOTTAHAN
TOKI!

KYLLÄPÄ NEIDILLÄ ON PALJON
KARVOJA NAMISSA! EIKÖ SE
KUTITA HUULIA?

SENKIN
LIKAINEN
VANHA...!

JÖSSES! TAITAA OLLA
TÄYSIKUU!

**udk ry
kirjastotieteen ja
informatiikan laitos
pl 607
33101 tampere**